

Bjørghild Djurhuus

Tórshavnar Kommunuskúli skal verða verandi skúli

Gloymið Vesturskúlan og endurbyggi Kommunuskúlan.

Tað er best fyri skúlan – og best fyri býin.

Nógv hevur verið kjakast um, hvat Tórshavnar Kommunuskúli skal brúkast til framyvir. Uppskotini hava verið nógv og ymisk, líka frá ungdomsíbúðum til parkeringshús.

Tíbetur hava eisini fleiri ynskt, at skúlin skal varðveitast har hann er.

Eg eri eisini sannførd um, at skúli skal verða júst á sama stað.

Nú eru fleiri nýggir skúlar bygdir í útjaðaranum í Havnini. Tann nýggi skúlin á Argjahamrier í tíðhepnistøðu, at 4. hvør stóllur er tómur. Tí er tað eftir minum tykki, púra ørt at byggja nýggjan Vesturskúla, so tætt uppat skúlanum á Argjahamri. Eisini skal havast í huga, at tá brúgvín um Sandá gerst veruleiki, verður tað bert eitt hanagleiv út á Argir.

Uppskotið um at gera ungdomsíbúðir í Kommunuskúlanum er ikki skilagott. Nógv betur er, at byggja hesar har Vesturskúlin ætlandi skal byggjast, tætt við miðnámskúlan við Marknagil.

Tað fer at skapa eitt spennandi og mennandi, ungt umhvørvi, til stóra gleði fyri ungdomin.

Summi siga, at tað verður trupult at umbyggja/byggja nýggjan skúla í miðbýnum. Eg síggi tað sum eina ovurstóra og sera spennandi avbjóðing.

Eg ímyndi mær, ein

stóran nýmótans 3 streingjaðan skúla við øllum hentleikum sum skulu verða á einum nútímans skúla – mitt í býnum!

Tað hevði skapt lív mitt í Havnini.

Og tað hevði ikki bara skapt lív um dagin. Ein slíkur skúli, kann eisini nýtast til alskyns frítíðarvirksemi, kvøldskúla, mentan, list og annað, bert hugflogið setur mørk.

Tá nýggja býráðið tekur við, er umráðandi, at tey sum skjótast taka endaliga støðu til, framtíðina hjá Tórshavnar Kommunuskúla. Tí tann óvissan sum nú valdar, er drepani og demotiverandi.

Tað sum eyðkennir starvsfólkin í Tórshavnar Kommunuskúla í dag er, at lærarir trívast sera væl, eru positivir og dáma væl nýggjar avbjóðingar. – Alt nakað, sum kemur næminginum til gagns.

Eg loyvi mær at siga, at fleiri foreldur ynskja verandi skúla. Hetta gevur stóra næmingatalið í 1. flokki eina greiða ábending um. Hesi foreldur hava valt Tórshavnar Kommunuskúla, hóast tey ikki eru vitandi um, hvar børnini koma at ganga í skúla eftir 4. flokk.

Verði eg vald, skal ongin ivi vera í, at eg fari at stríðast fyri, at í framtíðini fara børn eisini at ganga í skúla í Tórshavnar Kommunuskúla.

Mitt í býnum!

Brandur í Dali

valevni hjá Tjóðveldi til býráðsval í Tórshavn

Vilja vit hava hundar í Havnini ?

Sjálvsagt vilja vit tað ! Ella er tað nú so sjálvsagt tá alt kemur til alt ?

Tað er nógv vatn runnið í ánni, frá tí at undirritaði sum smádrongur spældi á trøðni hjá Júst, Yviri við Strond, har Boðanesheimið júst í hesum døgum er um at vera liðugt.

Tá runnu hundar leysir, tað vóru mestsum bara seyðahundar og nakrir blandingshundar av ókendum slagi. Vit børn ræddist ikki hundar á sama hátt sum nógv gera nú, men ein visti tó at onkrum hundi skuldi ein ikki nærkast, tí hesin var kanska ikki so blíður sum aðrir. Hendan tíðin hevði sína sjarmu, men tíðirnar broytast. Í 2012 er hetta ikki gjørligt innan lógarinnar karm, og er hetta helst eisini í lagi !

Hundar nú á døgum eru ofta rasuhundar. Heilt frá evarsku lítlum hundum sum passa í eina hondtasku,

til risastórar hundar sum nógv illa passa inn í vanligan persónbil. Saman við teimum gomlu hundasløgnum eru hesir hundar við til at mynda og ríka dagligdagin hjá nógvum borgarum í høvuðsstaðnum.

Men er tað rúmd fyri hundum í býnum nú á døgum ? Hundar skulu nú vera í bandi, kunna ikki ganga leysir, skula vera tryggjaðir o.s.v... Hetta er eisini í finasta lagið, tað skal ikki vera soleiðis at fólk sum ræðast hund ikki skula kunna fara út um dyrnar, tí at har møguliga stendur eitt harkalið av leysum hundum í túninum. Trupuleikin við leysum hundum er eisini nakað sum vit skula taka í størri álvara. Tíðirnar eru broyttar, frá tá eg var smádrongur, reglar eru um hetta og tær skulu sjálvsagt virðast.

Men vit hava bara gjørt reglar fyri hvat tú ikki má við

hundum ! Vit hava gloymt at vit muga seta okkurt ístaðin. Vit mangla at geva hundum tann møguleika teir høvdu fyrr, at kunna renna leysir og at sosialisera við aðrar hundar. Hundur er eitt sera sosialt djór og hesin tørvur og tørvurin at røra seg má nøktast um ein hundur skal trívast.

Hetta kann gerast heilt einfalt við at býráðið ger hundaøkir, har hundaegarar kunnu loyva hundum sínum leysar undir skipaðum umstøðum. Tað er helst ikki so trupult at seta eitt stik upp á hóskandi økið og finna nøkur ruskiløt so fólk kunna taka uppafur eftir hundunum. Um vit so eisini setti nakrar benkir upp til fólk, kundi hesi hundaøkir skapt ein sera stóran trivnað millum tey sum hava hund og vilja hundi sínum væl. Tað hevði heilt vist eisini givið okkum nakrar sunnari og glaðari

hundar og ikki at gloyma hundaegarar.

Eg haldi at vit í Tórshavnar kommunu anno 2012, skulu byrjað at hugsa um at ikki bara seta hundaegarum treytir, men eisini at geva teimum møguleikar. Fyrsta stigið kundi verið hesi hundaøkir, har fólk kunnu loyva hundum sínum, at vera hundar uppá sín egna máta uttan at eigarin nýtist at kenna seg sum brotsfólk.

Mær vitandi er tað eingin sitandi býráðslimur, hvørki í andstøðu ella samgongu sum hevur nevnt hundaøkir seinstu fýra árin. So um okkurt nýtt skal henda er helst neyðugt við nýggjum kustum á vaglinum. Hugsu um tað 13 novembur um tú eisini hugsar um annað enn asfalt og rundkoyringar !

Hensia Einarsson, valevni á lista E

Hvussu fáa vit lív aftur í miðbýin?

Ja, eg veit væl, at flestøll sum hava stillað upp til kommunuvalið, hava eitt boð uppá hetta. Eg veit eisini væl, at fleiri ætlanir eru gjørdar, sum hava loysnir uppá tað sama. Tað er hugaligt at síggja, at so nógv hava so stóran áhuga at fáa lív aftur í miðbýin. Eisini tey, sum hava sitið í býráðnum í nógv Harrans ár siga tað sama. So nú kunnu vit rokna við, at okkurt meira fer at henda við miðbýnum komandi býráðssetu.

Fleiri hava víst á, at ov nógv skrivstovur eru í miðbýnum og tað haldi eg eisini. Tað er “lukket og slukket” aftaná arbeiddstíð og tað er

lítið hugaligt at ganga ein túr vanlig kvøld, tað minnir um ein spøkilsibý. Eitt fjølbroytt handils- og cafélív skal sjálvandi vera har í teimum niðastu hæddunum, men allar hasar skrivstovurnar eru óneyðugar í miðbýnum. Eg haldi, at skrivstovurnar kunnu í flestu førum flytast út um miðbýin, har tað harumframt eru betri møguleikar fyri parkering hjá viðskiftafólkunum og starvsfólkunum. Fyri fleiri árum síðani gav tað meining at hava skrivstovur, har tað var lætt atkomuligt, men tøkniliga menningin hevur broytt hesa mannagongd, so tað gevur líkasum onga

meining longur.

Býráðsarbeiði snýr seg í stóran mun um at taka avgerðir. Avgerðir, sum verða tiknar, skulu vera væl lýstar juridiskt og menniskjaligt. Tað eru vælútbúgvín starvsfólk í umsitingini, sum taka sær av tí síðuni og tey fólka-valdu skulu so taka avgerðir. Tað er heilt vist ikki altíð lætt at gera øllum til vildar og lítið er at ivast í, at summar avgerðir kunnu vera ópopulerar og tá krevur tað rygg at standa við avgerðirnar. Ein avgerð kundi veri, at tað er kravd bústaðarskylda í gomlu býarþortunum í Havn, so tey gomlu húsini ikki vera seld til makrelbarónar og

aðrar barónar, sum ætla at hava tey sum summarhús .

Fyri at koma aftur til lív í miðbýin, eiga vit at tora at taka avgerðir um virksemi í miðbýnum, har tað verður pláss fyri fólk at búgva og tá fólk flyta aftur í miðbýin at búgva, kemur lív aftur har, eisini aftaná arbeiddstíð .

Tað ætli eg mær at arbeidda fyri um eg veri vald í býráði.